

ÎNCHEIERE

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Sarco Service", reprezentată de avocatul, Valentin Fediuc,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Sarco Service" împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Parad Universal" cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată "Sarco Service" și s-a menținut hotărârea din 15 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a t ă :

La 06 decembrie 2016, SRL "Sarco Service" a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL "Parad Universal" cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, reclamanta SRL "Sarco Service" a invocat că, a încheiat cu SRL "Parad Universal" contractele de vânzare-cumpărare Nr. 06-VC din 26 octombrie 2016, nr. 07-VC din 13 noiembrie 2015 și nr. 08-VC din 13 noiembrie 2015 a materialelor de schelărie. Contractele semnate de către părți au stabilit drepturile și obligațiile reciproce pentru părți, prin care vânzătorul s-a obligat să vândă materialele de schelărie, iar cumpărătorul să le primească și să le achite, în ordinea stabilită în contract.

Reclamanta SRL "Sarco Service", a menționat că, în corespundere cu prevederile pct. 3.2. a contractelor, a fost stabilită o modalitate de plată, potrivit unui grafic, și anume: marfa conform contractului nr. 06-VC din 26 octombrie 2016, cu termen de achitare pînă la 30 noiembrie 2015, marfa conform contractului nr. 07-VC din 13 noiembrie 2015, cu termen de achitare pînă la 04 decembrie 2015, marfa conform Contractului nr. 08-VC din 13 noiembrie 2015, cu termen de achitare pînă la 25 decembrie 2015, iar conform pct. 4.3. din contractele nominalizate, odată cu

transmiterea bunurilor, de către vânzător, urma să fie transmise actele necesare actului de comerț, conform legislației în vigoare.

Reclamanta SRL "Sarco Service", a indicat că, a efectuat plățile, respectând graficul stabilit, achitând în avans suma de 220 000 lei.

Reclamanta SRL "Sarco Service", a invocat că, SRL "Parad Universal" a transmis marfa la data de 31 octombrie 2015 și la 20 noiembrie 2015, în baza facturilor de expediție, care stabileau transmiterea mărfii la păstrare și nu reprezintă acte, ce atestă tranzacția de vânzare-cumpărare, or, odată cu transmiterea bunurilor, urma să elibereze factură fiscală, care să acorde dreptul de a lua la balanță, bunurile de către reclamant, în calitate de proprietar.

Reclamanta SRL "Sarco Service", consideră că, pârâta SRL "Parad Universal", a transmis bunurile cu abatere de la pct. 4.3. din contracte, fără a elibera facturi fiscale, precum și a pretins achitarea sumelor restante și a penalității stabilite în contract, în mărime de 0,3%, pentru fiecare zi întârziere, din valoarea obligației neexecutate. În urma unor negocieri bilaterale, reprezentantului SRL "Parad Universal" i s-a comunicat că, conform datelor contabile a fost achitat un avans, pentru bunurile procurate. Astfel că SRL "Sarco Service" a solicitat eliberarea facturilor fiscale, pentru procesarea plăților.

Reclamanta SRL "Sarco Service", a indicat că, SRL "Parad Universal" nu a reacționat la solicitare, iar plățile față de pârâtă, au fost sistate din cauza neexecutării din partea acesteia a obligației, de a elibera documentele și facturile fiscale, ce atestă transmiterea dreptului de proprietate.

Reclamanta SRL "Sarco Service", a menționat că, pentru deblocarea situației, la 21 martie 2016, SRL "Sarco Service" a mai achitat 100 000 lei, transferând într-un final suma de 320 000 lei, iar în aceeași zi, de către SRL "Prad Universal" au fost eliberate facturile fiscale DV9869554 în sumă de 155 316 lei și DV9869555 în sumă de 147 706 lei.

Reclamanta SRL "Sarco Service", a invocat că, reprezentanții SRL "Parad Universal" s-au întrunit la sediul întreprinderii privind clarificarea situației și rezolvarea neînțelegerilor pe cale amiabilă. La 14 iunie 2016, din motivul unei erori tehnice în adresa SRL "Parad Universal", a fost efectuat transferul dublu al plăților 159 990 lei, în total 319 980 lei. Astfel, primul transfer în sumă de 159 990 lei, a fost pentru achitarea materialelor procurate, iar a doua plată în sumă de 159 990 lei, a fost o eroare în sistemul de plăți.

Reclamanta SRL "Sarco Service", a indicat că, SRL "Parad Universal" a returnat suma de 57 920 lei, reținând samovolnic suma de 90725 lei, eliberând în acest sens, factură de expediție pentru penalități. Din aceste considerente, reclamanta SRL "Sarco Service" pretinde restituirea sumei de 90725 lei, achitată în plus, dar și a sumei de 17337, 17 lei cu titlu de dobândă legală de întârziere, pentru perioada 27 aprilie 2016 -27 aprilie 2017.

Reclamanta SRL "Sarco Service", a solicitat încasarea sumei de 90 725 lei achitate în plus și a cheltuielilor de judecată în sumă de 2721,75 lei.

La 28 aprilie 2017 SRL "Sarco Service" a depus cerere de modificare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea din contul SRL "Parad Universal" a sumei de 17 337,17 lei cu titlu de dobândă de întârziere, pentru perioada 27 aprilie 2016-27 aprilie 2017.

Prin hotărârea din 15 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, s-a respins, ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Sarco Service" împotriva SRL "Parad Universal" cu privire la încasarea datoriei în sumă de 90 725 lei, dobânda de întârziere în mărime de 17 337,27 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 3 241,86 lei.

Prin decizia din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel declarată de SRL "Sarco Service" și s-a menținut hotărârea din 15 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Sarco Service" împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Parad Universal" cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

La 19 iunie 2018, SRL "Sarco Service", reprezentată de avocatul, Valentin Fediuc, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului casarea deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea cererii de recurs, recurenta SRL "Sarco Service", a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanței, le consideră ilegale și neîntemeiate, care urmează a fi casate, din motiv că au fost adoptate cu aplicarea eronată a normelor de drept material, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și a fost interpretată în mod eronat legea, instanța de judecată a dat o apreciere arbitrară probelor, contrar prevederilor art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, în dosar existând probe contradictorii, celor pe care instanța și-a întemeiat soluția.

Recurenta SRL "Sarco Service", a indicat că, a încheiat cu SRL "Parad Universal" contractele de vânzare-cumpărare Nr. 06-VC din 26 octombrie 2016, nr. 07-VC din 13 noiembrie 2015 și nr. 08-VC din 13 noiembrie 2015, a materialelor de schelărie. Contractele semnate de către părți au stabilit drepturile și obligațiile reciproce pentru părți, prin care vânzătorul s-a obligat să vândă materialele de schelărie, iar cumpărătorul să le primească și să le achite, în ordinea stabilită în contract.

Recurenta SRL "Sarco Service", a invocat prevederile art. 668 alin. (1) Cod Civil care stipulează că, contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar și la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanțele sau cu principiile echității.

Recurenta SRL "Sarco Service", a menționat că, libertatea contractelor presupune respectarea principiilor echității, ceea ce presupune că drepturile și obligațiile corelative trebuie să asigure un echilibru echitabil între părțile contractante.

Conform prevederilor art.759 alin. (l) Cod civil riscul pieirii fortuite a bunului este transferat cumpărătorului în momentul în care vânzătorul l-a pus la dispoziția lui, dar nu i-a transferat și dreptul de proprietate, nu se poate vorbi despre realizarea deplină a actului de vânzare-cumpărare pe principii contractuale echitabile, dar doar despre intenția comună de a realiza acest act.

Astfel, atât prima instanță, cât și instanța de apel eronat au concluzionat că pentru perioada în care au fost calculate pretinsele penalități, a existat un act juridic de vânzare-cumpărare realizat, din momentul punerii la dispoziția cumpărătorului, a

bunurilor de către vânzător, dar care a fost în întârzierea transferului dreptului de proprietate.

Recurenta SRL "Sarco Service", a indicat că, SRL "Prad Universal" nu a prezentat nici o probă, care ar fi confirmat legalitatea repartizării mijloacelor financiare și modului de recepționare a plăților anterioare prin anexarea extraselor din cont de la instituția financiară.

Recurenta SRL "Sarco Service", a invocat că, instanțele de judecată au ignorat probele anexate și nu au reflectat în hotărârile contestate, motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altora.

Recurenta SRL "Sarco Service", consideră că, instanța de apel la soluționarea prezentului litigiu nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii și nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată recurenteii, la data de 29 martie 2018, conform scrisorii nr. 5437 (f.d.187) însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei, lipsește.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost declarat de SRL "Sarco Service", reprezentată de avocatul, Valentin Fediuc, la 19 iunie 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 18 iulie 2018, în adresa intimă SRL "Parad Universal", a fost expediată copia recursului declarat de SRL "Sarco Service", reprezentată de avocatul, Valentin Fediuc, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 21 august 2018 SRL "Parad Universal", reprezentat de avocatul Vasile Josan, a depus referință prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL "Sarco Service", reprezentată de avocatul, Valentin Fediuc, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL "Sarco Service", reprezentată de avocatul, Valentin Fediuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de SRL "Sarco Service", reprezentată de avocatul, Valentin Fediuc, se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL "Sarco Service", reprezentată de avocatul, Valentin Fediuc.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Sarco Service", reprezentată de avocatul, Valentin Fediuc împotriva deciziei din 28 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Sarco Service" împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Parad Universal" cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan